

STANOVISKO VLÁDY

k návrhu poslanců Heleny Válkové, Marka Bendy, Jana Chvojky, Zdeňka Ondráčka, Marka Výborného, Tomáše Kohoutka a Dominika Feriho na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 466)

Vláda na své schůzi dne 20. května 2019 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů, a zaujala k tomuto návrhu **neutrální stanovisko**, přičemž upozorňuje na některé níže uvedené skutečnosti, které doporučuje při dalším projednávání tohoto návrhu zohlednit.

1. Vláda zejména upozorňuje, že navrhované zvýšení hranice výše škody odlišující trestný čin a přestupek sice ulehčí státním zastupitelstvím a soudům, ale zároveň zvýší zátěž pro obecní úřady, které budou nové přestupky projednávat, což ve svém důsledku může mít dopad na výši příspěvku na výkon přenesené působnosti. Vláda dále upozorňuje, že navrhovaná změna postrádá srovnání navrhované výše trestněprávně relevantní hranice škody s obdobnými úpravami v některých státech Evropské unie na podobném stupni ekonomického a sociálního vývoje, zejména pak v regionu střední Evropy, jimž by podle názoru vlády měla hranice výše škody v českém trestním právu odpovídat, resp. by je neměla významně převyšovat. K tomu vláda uvádí, že například na Slovensku je výše škody odlišující trestný čin a přestupek dána částkou 266 euro a v Polsku částkou 500 zlotých, což je v obou případech méně než navrhovateli zamýšlených 10.000 Kč.
2. Podle názoru vlády je také třeba důkladně zvážit a hlouběji odborně debatovat navrhovanou možnost podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody po výkonu jedné třetiny uloženého (nebo rozhodnutím prezidenta republiky zmírněného) trestu odnětí svobody i za zvláště závažný zločin, a to zejména s ohledem na povahu a závažnost takového trestného činu. Popřípadě by bylo třeba zvážit alespoň úpravu okruhu trestných činů vyjmenovaných v § 88 odst. 4 trestního zákoníku, na které se tato

možnost nevztahuje, tak, aby zahrnoval všechny trestné činy se sazbou trestu odnětí svobody na 5 až 12 let a sazbami vyššími

3. Vláda rovněž doporučuje z návrhu zákona vypustit vyloučení možnosti sjednat dohody o vině a trestu v řízení proti osobě, jejíž svéprávnost byla omezena. Taková osoba totiž musí mít obhájce a dohoda je vždy schvalována ve veřejném zasedání, na němž jsou ve vztahu k obviněnému činěny dotazy, zda rozumí sjednané dohodě apod., tedy ani v tomto případě nehrozí zkrácení práv obviněného.